

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 016728 17 Кж 2
Бања Лука, 21.02.2017. године

Врховни суд Републике Српске у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала састављеном од судија Весне Антонић, као предсједнице вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњичених Ј.Г., Ђ.Б., Н.У., С.М., Ж.Г. и др., због кривичног дјела организованог криминала из члана 383. а) став 2. Кривичног закона Републике Српске, у вези са кривичним дјелом тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. и став 2. Кривичног закона Републике Српске и кривичним дјелом разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. истог закона, одлучујући о жалбама бранилаца осумњичених Ј.Г., Н.У. и Ж.Г., изјављеним против рјешења Врховног суда Републике Српске, Посебног вијећа за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 016728 17 Кв 3 од 14.02.2017. године, у сједници вијећа одржаној 21.02.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца осумњичених Ј.Г., Н.У. и Ж.Г., изјављене против рјешења Врховног суда Републике Српске, Посебног вијећа за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 016728 17 Кв 3 од 14.02.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Врховног суда Републике Српске, Посебног вијећа за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 016728 17 Кв 3 од 14.02.2017. године, продужен је притвор за још 3 (три) мјесеца против осумњичених Ј.Г., Н.У. и Ж.Г., који по том рјешењу може трајати најдуже до 16.05.2017. године.

Притвор је против осумњичених продужен из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачке б) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС)

Против тог рјешења жалбе су благовремено изјавили браниоци осумњичених Ј.Г., Н.У. и Ж.Г..

Бранилац осумњиченог Ј.Г., адвокат А.М. из Б.Л., рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се рјешење у односу на овог осумњиченог укине.

Бранилац осумњиченог Н.У., адвокат Г.Ј. из Б.Л., рјешење побија због "повреде одредаба ЗКП" и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се рјешење преиначи, тако што ће се према овом осумњиченом притвор укинути.

Бранилац осумњиченог Ж.Г., адвокат Ј.И. из Б.Л. у уводу жалбе не наводи жалбене основе, а у образложењу истиче да је одлука првостепеног вијећа необразложена, те да је то у супротности са одредбама ЗКП РС, те у супротности са одредбама члана II/3.е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода (у даљем тексту: ЕКЉП). Приједлог ове жалбе је да се рјешење преиначи и одбије приједлог тужиоца за продужење притвора или да се исто укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Жалбом браниоца осумњиченог Г.а се не оспорава основана сумња да је овај осумњичени починио кривично дјело за које се терети, већ се у истој наводи да се сврха притвора, у даљем току поступка, може постићи неком од блажих мјера забране, обзиром на чињеницу да је тужилац у свом приједлогу назначио да је прикупио много доказа из којих произилази основана сумња. Насупрот томе, жалбе бранилаца осумњичених У. и Г., оспоравају основану сумњу, као општи услов за одређивање, односно продужење притвора, тврдњом да су разлози побијаног рјешења за закључак првостепеног вијећа о постојању основане сумње, уопштени, нејасни и паушални. С тим у вези, жалба браниоца осумњиченог Ж.Г. наглашава да побијано рјешење не садржи конкретизацију учешћа и улоге овог осумњиченог у почињењу кривичног дјела, као ни степен и квалитет повезаности овог осумњиченог са А.В. и осталим лицима – припадницима удружења, те да су докази на којима је првостепено рјешење засновало свој закључак о постојању основане сумње, наведени само уопштено. Такође, ова жалба указује и да раније одлуке о притвору немају образложење општег услова притвора, па како се побијано рјешење позива на те одлуке, жалба истиче да ни оно нема образложење, због чега је, по ставу ове жалбе дошло до повреде права на приступ суду.

Изнесени жалбени приговори су неосновани.

Наиме, супротно жалбеним наводима, у образложењу побијаног рјешења је извршена оцјена доказа, прибављених у досадашњем току трајања истраге и то прије свега, налаза Завода за ... РС Б. број 10993/2016 од 22.11.2016. године и број 11010/2016 од 30.11.2016. године о вјештачењу ДНК трагова кривичног дјела, из којег произилази да трагови ДНК профила осумњичених У. и В. су пронађени у кући оштећене породице Д. и С.Т., као и да трагови ДНК профила осумњичених Г. и Г.1 су пронађени у возилу које је коришћено у разбојништву у П. банци у Б., затим приједлога за одређивање притвора и доношења наредбе за издавање међународне потјернице за А.В., писменог акта Посебног одјељења Републичког тужилаштва број 03/1-КУ-НО-10-16 од 29.11.2016. године у прилогу кога је достављен налаз вјештачења трагова папиларних линија Једнице за ... КТЦ МУП РС број 06/2-1-233-2139/16 од

09.11.2016. године, замолнице за пружање правне помоћи исти број, од 02.12.2016. године, записника о увиђају и др. Осим тога, основана сумња, као општи услов за одређивање и продужење притвора, утврђена је и детаљно образложена приликом доношења ранијих рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала о одређивању и продужењу притвора осумњиченим (како је то наведено у образложењу побијаног рјешења) и у којим рјешењима су побројани и оцјењени и многобројни други докази, а између осталих и искази осумњиченог Ђ.Б. дати пред тужиоцем, затим, транскрипти пресретнутих разговора између осумњичених, а који су детаљно наведени и анализирани, како у приједлогу тужиоца о продужењу притвора, тако и у рјешењу Окружног суда у Бањој Луци о продужењу притвора број 11 0 К 016728 16 Кв 2 од 14.12.2016. године.

Сви ти докази и по оцјени овог вијећа, у међусобној повезаности, представљају ваљану основу за чињеничне закључке дате у побијаном рјешењу, о постојању основане сумње да су осумњичени Ј.Г., Н.У. и Ж.Г. починили кривично дјело организованог криминала из члана 383. а) став 2. КЗ РС, у вези са кривичним дјелима тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. и став 2. КЗ РС и разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. истог закона. Притом, ово вијеће наглашава да приликом доношења рјешења о продужењу притвора, обавеза суда није да у образложењу рјешења износи садржај свих доказа и да образлаже сваки доказ појединачно и у вези са осталим доказима, нити је обавеза суда да утврђује постојање основане сумње појединачно за сваку радњу извршења, чињенично описана у наредби о спровођењу истраге (које обавезе има приликом писмене израде осуђујуће пресуде, сходно члану 304. став 7. ЗКП РС), већ је обавеза суда да провјери и оцјени да ли из доказа прикупљених од стране тужиоца и даље произилази, односно, егзистира, раније утврђена основана сумња (у рјешењу о одређивању притвора) да је неко лице починило кривично дјело за које се терети, при чему је довољно да се оцјене они докази, из којих несумњиво произилази постојање основане сумње. Према томе, како је у конкретном случају првостепено вијеће утврдило да се раније утврђена основана сумња, као општи услов за одређивање и продужење притвора, одржала у неизмијењеном обиму, облику и квалитету, те како је утврдило да је иста додатно учвршћена и доказима који су у међувремену прикупљени и на које се тужилац у приједлогу позвао, при чему је дата оцјена кључних доказа, то су без основа жалбени приговори засновани на тврдњи о повреди права осумњиченог Г. на приступ суду и права на правично суђење.

Дакле, наводи у жалбама бранилаца осумњичених нису успјели довести у сумњу правилност закључка побијаног рјешења о постојању основане сумње да су осумњичени починили кривично дјело организовани криминал из члана 383 а) став 2. КЗ РС у вези са кривичним дјелом тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. и став 2. КЗ РС и кривичним дјелом разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. истог закона, као чланови злочиначког удружења, заједно са А.В., као организатором злочиначког удружења, у временском периоду од 04.11.2014. до 12.08.2016. године.

Такође су неосновани и жалбени приговори бранилаца осумњичених да не стоје разлози за притвор према осумњиченима предвиђени у члану 197. став 1. тачке б) и г) ЗКП РС.

Наиме, побијано рјешење је правилно утврдило да постоји основана бојазан да би осумњичени боравком на слободи могли ометати кривични поступак утицајем на

саосумњичене који су у бјекству (А.В.), као и на друге осумњичене, који се налазе на слободи, а против којих се такође због истог кривичног дјела спроводи истрага. Осим тога, у образложењу за овај притворски разлог се правилно наводи и да би осумњичени ако би били на слободи, утицали на даљи ток истраге, јер још увијек нису идентификована два за сада НН лица која су извршила разбојништво на штету породице Д. и С.Т. из Б.Л., код којих је извршењем дјела одузета већа количина новца (250.000 Евра) и то употребом оружја које још није пронађено, а нису откривене ни локације на којима би новац могао бити сакривен. Надаље, није саслушан ни осумњичени П.Р. (који се тренутно налази у РС и чије држављанство има), а није пронађено ни ватрено оружје употребљено приликом извршења радњи кривичних дјела разбојништва у продајним објектима М. М. у Б.Л. (за која се терети и осумњичени Г.). Све те чињенице, наведене у побијаном рјешењу и по оцјени овог вијећа, су нарочите околности које указују да ће осумњичени Г., У. и Г.1, боравком на слободи ометати кривични поступак утицајем на саучеснике који су у бјекству али и на оне који још нису идентификовани, а постоји и основана бојазан да ће сакрити и уништити доказе који су важни за кривични поступак, због чега је правилан закључак побијаног рјешења да и даље постоји посебан притворски разлог из члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС у односу на сву тројицу осумњичених.

Неосновани су и жалбени приговори бранилаца да не стоје разлози за притвор према осумњиченима предвиђени у члану 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. Наиме, побијано рјешење је дало ваљано образложење из којег произилази зашто би боравак осумњичених на слободи представљао ванредне околности због којих би могло доћи до ремећења јавног реда, па образложење за даље егзистирање овог притворског разлога, прихвата и ово вијеће. При том, овај суд наглашава да за постојање овог притворског разлога диспозиција конкретне законске одредбе не прописује нарушавање јавног реда, већ стварну пријетњу нарушавања јавног реда. Све околности наведене у побијаном рјешењу, које се односе на начин и околности под којима извршено кривично дјело организованог криминала, као и његове последице и по оцјени овог вијећа указују на висок степен друштвене опасности дјела и извршилаца и представљају ванредне околности, које би у случају пуштања осумњичених на слободу, за резултат имале стварну пријетњу нарушавања јавног реда.

С обзиром да се истрага спроводи за кривично дјело организованог криминала из члана 383 а) став 2. КЗ РС у вези са кривичним дјелима тешке крађе из члана 232 став 1. тачка 1. и став 2. КЗ РС и разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. истог закона, за које се може изрећи казна затвора од 10 (десет) година или тежа казна, те обзиром да се ради о комплексној истрази, која се огледа у великом броју доказа које је Републичко јавно тужилаштво Републике Српске - Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бања Лука, прикупило до сада и које треба прикупити у даљем току истраге, то и по оцјени овог вијећа, постоје нарочито важни разлози, у смислу одредбе члана 200. став 3. ЗКП РС, који оправдавају продужење притвора према осумњиченима за још три мјесеца, из притворских разлога предвиђених одредбом члана 197. став 1. тачке б) и г) ЗКП РС.

Слиједом тога, залагање жалби да се побијано рјешење преиначи, те да се осумњичени пусте на слободу, односно да се исто укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, односно, залагање жалбе браниоца осумњиченом Г. да се истом умјесто притвора, одреде мјере забране, није основано.

Како из наведених разлога жалбе бранилаца осумњичених нису основане, ваљало је исте одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић